

Carrer Rodors

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer Rodors
Emplaçament Al sector nord del centre de la població.
Alçada: 856

Coordenades:

Latitud: 41.86786
Longitud: 2.10997
UTM Est (X): 426137
UTM Nord (Y): 4635488

Classificació

Número de fitxa 08079 - 91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XV - XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Carrer urbanitzat seguint el traçat de l'antic camí de Moià i que dóna accés a la plaça del Monestir de Santa Maria de l'Estany. Bona part de les cases que s'hi alineen guarden l'obra de les façanes originàries. El traçat del vial queda definit vers el fort pendent del vessant de llevant del Serrat de la Sagrera, fet que propicia que al tram del carrer més meridional s'edifiqués sols el costat oest de l'antic camí, quedant totes les façanes de les cases obertes a l'est, on s'emplaça el nucli originari de la població. Dinàmica constructiva que s'inverteix al tram més septentrional del carrer on el pendent se suavitza.

Història

El desenvolupament urbanístic del carrer Rodors s'articula a partir del traçat del camí de ral de Moià, una de les principals vies de transhumància que travessen aquest territori.

Aquesta via de comunicació s'endinsava al terme pel sud, passava pel costat del Raval del Prat i pel carrer dels Caputxins, vorejant el prat de l'estany pel costat de ponent, a una cota lleugerament elevada i passant pel costat de la capella de Santa Cecília tot, prosseguint pel carrer Major per on entrava al poble.

La seva conformació s'anà consolidant a partir del segle XV fins a quedar plenament integrada en el tram urbà del qual ha esdevingut el nucli de població de la vila. Tot i les línies senzilles que originàriament devien presentar la majoria de construccions d'aquest carrer, l'evolució arquitectònica que experimentaren a partir d'època moderna, es fa palesa en molts dels elements arquitectònics que encara avui preserven.

Bibliografia

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

CODINA, Joan (1993). Monestir de Santa Maria de l'Estany. Història documentada amb 50 gravats, amb un resum en castellà, francès i anglès, 2n edició 1932 (edició facsímil).

COROMINES, Joan (1995). Onomasticon Cataloniae, Curial Edicions Catalanes, Barcelona.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

FOLCH i TORRES, Joaquim. (1955). "La exemplar restauración de la Creu de Terme de Santa Maria de l'Estany", a Revista Destino, 23 d'octubre de 1954, Barcelona, 1954, i a Programa de Festa Major de 1955, Ajuntament de l'Estany, L'Estany.

GUTIERREZ Daniel-MORROS Jordi-URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural de l' Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

PLADEVALL, Antoni -VIGUÉ, Jordi (1978). El monestir romànic de Santa Maria de l'Estany. Artestudi. Barcelona.

POU, Aureli-VINYETA, Ramon (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín, Barcelona.

PUIGFERRAT, Carles (2014). Estudi històric-documental previ a la restauració d'algunes dependències del monestir de Santa Maria de l'Estany (Moianès), [buidat parcial de l'Arxiu Parroquial de Santa Maria de l'Estany - APSME], L'Estany (Inèdit).

ROCAFIGUERA i GARCIA, Francesc (1987). "El Capbreu de la cambra de Santa Maria de L'Estany de temps del cambrer Antoni Bet." Rev. AUSA XII/118-119. Patronat d'Estudis osonencs. Vic. p. 209-213.

RODRÍGUEZ i LARA, J.L (1988). "Gent i llocs de l' Estany", Associació cultural de l' Estany, l' Estany.

TREPAST, Eduard - VILASECA, Anna (2012). "La transhumància a Catalunya, un llarg camí per recórrer" a Camins ramaders i transhumància a Catalunya. Recomanacions i propostes. Fundació del Món Rural.

Lleida. p 7-14.

TRESSERRA, Josep (1920). Ressenya històrica del monestir i claustre de l'Estany. Impremta Anglada. Vic.

